

INFORMATOR

Adres: Drukarnia
S. Mikołajski, Śrem.

powiatu

śremskiego

Telefon
Nr. 74.

Prenumerata: miesięcznie w Administracji 1.70 w Urzędach Poczтовых 1.80 zł. Cena pojedynczego numeru 20 gr. Ogłoszenia: 20 groszy za wiersz nonparelowy i łamowy lub jego miejsce.

Wychodzi w środy i soboty. Wydawca: S. Mikołajski w Śremie. Odpowiedzialni: za dział urzędowy podpisujący. Za działy nieurzędowe: S. Mikołajski w Śremie.

Dział urzędowy.

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 26 stycznia 1934 r.

o zaopatrzeniu prywatnych rzeźni (miejsc uboju), służących wyłącznie na potrzeby właściciela (posiadacza), w urządzenia zabezpieczające prawidłowe wykonywanie nadzoru weterynaryjnego jak również należyte oczyszczanie i odkażanie.

Na zasadzie postanowień art. 108 ust. 1 lit. a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19. I. 28 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) oraz art. 16 lit c. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z d. 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) zarządzam co następuje;

§ 1.

Hala uboju zwierząt w prywatnej rzeźni musi posiadać od wewnątrz conajmniej następujące wymiary 3 m wysokości 3, m szerokości i 3 m długości.

§ 2.

Hala uboju nie może być połączona zapomocą drzwi lub innych otworów z przylegającymi ubikacjami mieszkalnymi, kuchniami, miejscami sprzedaży lub stajniami itp.

Rzeźnie prywatne wzgl. hale uboju takich rzeźni (miejsc uboju) mogą znajdować się w odległości co najmniej 5 m od ustępów skanalizowanych, połączonych z ogólną siecią kanalizacyjną lub miejscową oczyszczalnią ścieków, zaś od ustępów nieskanalizowanych, dołów ustępowych, obór, stajen, chlewów, gnojowisk i śmietników conajmniej w odległości 10 m.

§ 3.

Ściany pomieszczenia przeznaczonego do uboju zwierząt muszą być murowane (masywne) z naturalnej lub palonej cegły.

Wykonanie ścian tego pomieszczenia z muru pruskiego dopuszczalne jest tylko wtedy, o ile w hali uboju ściany są wyłożone przynajmniej do wysokości 2 m maszyną licówką o grubości $\frac{1}{2}$ cegły.

Ściany wewnętrzne hali uboju, o ile nie są wyłożone kafkami, glazurowanymi ceglami itp. winny być wyprawione do wysokości 2 m gładzoną zaprawą cementową i pomalowane jasną olejną farbą. Ściany należy utrzymywać stale w dobrym i czystym stanie.

Sufit należy bielić conajmniej raz do roku.

§ 4.

Drzwi i okna wychodzące na ulicę lub podwórze należy tak urządzić, wzgl. w czasie uboju stale zamykać, by uniemożliwić osobom postronnym zaglądanie do wnętrza hali uboju.

Urządzenia okien od strony południowej należy unikać.

§ 5.

Podłoga hali winna być nieprzepuszczalna (asfaltowana, betonowana, wyłożona płytami granitowymi lub kamionkowymi wpuszczonymi w cement itp.). Sporządzanie podłogi z drewna jest niedopuszczalne. Podłogę należy tak ułożyć, by posiadała wazechstronny ściek do rynienki odpływowej, prowadzącej do specjalnego zbiornika ściekowego lub posiadającej połączenie z urządzeniami kanalizacyjnymi.

§ 6.

Podwórze okalające miejsce (halę) uboju winno być również nieprzepuszczalne i w podobny sposób urządzone, jak podłoga hali uboju (§ 5).

Uboj zwierząt na podwórzach jest zakazany.

§ 7.

W miejscowościach nie posiadających odpowiednio urządzonej sieci kanalizacyjnej, należy urządzić nieprzepuszczalny dół ściekowy dla gromadzenia odpływów rzeźnianych. Dół ten musi znajdować się nazewnątrz rzeźni i możliwie przylegać do fundamentów rzeźni. Pojemność dołu ściekowego winna wynosić conajmniej 1 m³, a nie przekraczać 1,5 m³. Ściany i dno dołu ściekowego winny być wyłożone na grubość conajmniej 25 cm³ warstwą materiału nieprzepuszczalnego (beton, kamienie wpuszczane w cement itp.).

Dół ściekowy winien być stale szczelnie przykryty dającą się unosić pokrywą.

§ 8.

Połączenie dołu ściekowego z rynienką odpływową z hali uboju winno być zaopatrzone w zamknięcie wodne (syfonowe), zapobiegające w skuteczny sposób przedostawaniu się gazów i przykrych woni z rozkładających się odpadków rzeźnianych.

§ 9.

Do dołu ściekowego mogą być odprowadzane tylko części płynne (krew, woda używana do płukania itp.).

Dół ściekowy należy opróżniać, oczyszczać i odkażać każdorazowo po dokonaniu uboju. W porze zimowej dopuszczalne jest opróżnianie, oczyszczanie i odkażanie dołu ściekowego 2 razy w tygodniu.

Zawartość dołu ściekowego winna być po zmieszaniu z świeżo zgaszonym wapnem lub chlorkiem wapna wybierana do szczelnego naczynia i wywieziona na pola z dala od osiedli ludzkich.

§ 10.

Stałych odpadków rzeźnianych (kości, kawałki mięsa, zawartość żołądków i jelit) nie wolno wyrzucać na śmietniska lub do dołu ściekowego, lecz należy je każdorazowo po ukończeniu uboju zebrać do osobnego nieprzepuszczalnego dołu lub szczelnej beczki i aż do ich nieszkodliwego usunięcia polewać często i obficie mlekiem wapiennym.

§ 11.

W pobliżu hali uboju, a w dostatecznym oddaleniu od dołu ściekowego winna znajdować się w podwórzu wydajna studnia, o ile na miejscu niema urządzenia wodociągowego.

§ 12.

Halę (miejsce) uboju, sprzęty i narzędzia używane przy uboju, doły ściekowe i pod-

wórze należy stale utrzymywać w dobrym i czystym stanie.

Ściany i podłogi hali uboju należy każdorazowo po ukończonym uboju dokładnie spłukać wodą i oczyścić.

W razie stwierdzenia zaraźliwej choroby zwierzęcej lub podejrzenia o taką chorobę u zwierzęcia poddanego ubojowi należy się ściśle zastosować do wskazówek, udzielonych przez dot. powiatowego lekarza weterynaryjnego lub lekarza weterynaryjnego pełniącego czynności urzędowego organu badania zwierząt rzeźnych i mięsa.

§ 13.

Hale (miejsca) uboju należy stale dobrze przewietrzać. O ile światło i powietrze dochodzą tylko z jednej strony, a położenie rzeźni nie daje dostatecznej wentylacji, natenczas należy zapewnić rzeźni odpowiedni dopływ świeżego powietrza przez urządzenie jednego lub kilku otworów wentylacyjnych.

§ 14.

Kotła do gotowania, ustawionego w rzeźni, bez specjalnego zezwolenia Starosty Powiatowego, nie wolno używać do przetapiania łoju, gotowania kości lub innych podobnych czynności nie mających bezpośredniego związku z przemysłem rzeźnickim.

Ulatniającą się z kotła parę należy odprowadzać na zewnątrz przy pomocy kaptura umieszczonego nad kotłem.

§ 15.

Rzeźnię wolno używać wyłącznie do celów wchodzących w zakres rzeźnictwa i przechowywać w niej tylko narzędzia rzeźnicke.

§ 16.

Istniejące w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia prywatne rzeźnie (miejsca uboju) winny być doprowadzone do stanu wymaganego niniejszem rozporządzeniem do dnia 30 czerwca 1938 r. w przeciwnym razie ulegną zamknięciu.

§ 17.

Winni nieprzestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia podlegają w drodze postępowania karno-administracyjnego z godnie z postanowieniami art. 98 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) karze aresztu do sześciu tygodni lub grzywny do tysiąca złotych. Kary aresztu i grzywny mogą być wymierzane łącznie.

§ 18.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda:
(—) R. Raczyński.

Powyższe rozporządzenie ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 6 z dnia 10 lutego 1934 r. pod poz. 56 podaje do wiadomości zainteresowanych.

Śrem, dnia 29 lipca 1936 r.

Nr. W.6/22/36
Starosta Powiatowy
(—) Krykiewicz

Zmiana rozporządzenia o ochronie niektórych zwierząt łownych.

Podaję do publicznej wiadomości, że w Nr. 49 Dziennika Ustaw R. P. z dnia 30. VI. 1936 r. ukazało się rozporządzenie Ministra Roln. i Reform Rolnych z dnia 22. VI. 1936 r. o zmianie rozporządzenia Min. Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. XI. 1935 r. o ochronie niektórych zwierząt łownych według którego polować wolno na:

- jelenie byki od 1. IX. do 31. X.
- jelenie łanie i cielęta od 1. XII. do 28. II.
- rogacze od 1. VI. do 30. IX.
- sarny i kozłeta od 1. I. do 15. III.
- zające od 16. X. do 14. I.
- dziki od 1. VII. do 28. II.
- borsuki od 1. IX. do 30. XI.
- wiewiórki od 1. XI. do 28. II.
- kuropatwy od 1. IX. do 30. XI.
- kaczory od 16. VII. do 30. XI.
- kaczki samice i młode od 16. VII. do 30. XI.
- na inne ptactwo wodne i błotne od 16. VII. do 31. XII.

Śrem, dnia 31 lipca 1936 r.

Nr. B. 49a/27/36.
Starosta Powiatowy
Krykiewicz.

Komunikat

Z dniem 3. sierpnia br. rozpoczyna lekarz powiatowy p. Dr. Rakowski 4 tygodniowy urlop wypoczynkowy.

Zastępować go będzie Lekarz Powiatowy z Kościana, który urzędować będzie w Śremie w każdą środę, poczynawszy od 12 sierpnia b.r.

Śrem, dnia 3. sierpnia 1936 r.

Nr. Z. 32/6/37.
Starosta Powiatowy
Krykiewicz.

Pozwolenie na zbiórke publ.

Wojewoda Poznański zezwolił Stowarzyszeniu „Opieka Polska nad Rodakami na Obczyźnie” w Poznaniu na urządzenie zbiórki publicznej w miejscach publicznych, w loka-

lach publicznych i prywatnych na całym terenie Województwa Poznańskiego w dniu 13 września br.

Powyższe podaje do publicznej wiadomości. Śrem, dnia 29 lipca 1936 r.

Nr. B. 32/40/36.
Starosta Powiatowy
Krykiewicz.

Pozwolenie na zbiórke.

Wojewoda Poznański zezwolił Zarządowi Stwo. „Caritas” na urządzenie zbiórki publicznej na całym terenie Województwa Poznańskiego w czasie od dnia 4-go do 11-go października br. włącznie.

Powyższe podają do wiadomości.

Nr. B. 32/41/36
Starosta Powiatowy
(—) Krykiewicz.

Powiatowy Urząd Rozjemczy w Śremie komunikuje:

w sprawie zobowiązań rolników w wynikających z Układów Konwersyjnych.

Szerokie rzesze rolników, a zwłaszcza mniejszych zainteresowani są bezpośrednio w uporządkowaniu swoich krótkoterminowych zadłużeń w instytucjach kredytowych przy pomocy Banku Akceptacyjnego. Powołując do życia Bank Akceptacyjny, Rząd wyszedł z tego założenia, iż w interesie ogólnym, w celu przywrócenia zaufania, leży zawarcie układów pomiędzy dłużnikami a instytucjami kredytu zorganizowanego, oraz, że zdrowe układy z dłużnikami przedstawiać będą znaczną wartość powiększającą majątek instytucji udzielających kredyt, i że wzrost wartości ich majątku może stanowić podstawę dla nowego kredytu rolniczego. Termin zawierania układów został rozporządzeniem Prezydenta R. P. (Dz. U. 96 poz. 611) ostatecznie wyznaczony do dnia 1 października b. r.

Wśród rolników którzy pozawierali układy konwersyjne daje się zauważyć coraz szersze zanikanie poczucia w regulowaniu zobowiązań wynikających z układów konwersyjnych, które obecnie w okresie wolnym od spłat kapitałowych, sprowadzają się tylko do płacenia obniżonych odsetek. Takie nastawienie się rolnictwa jest nie do tolerowania, gdyż pewność zwrotu długo oparta jest w najprostrzym wypadku na zaufaniu osobistemu, na wierze w dotrzymanie umowy. Nie należy zapominać, że prawo stoi na straży dotrzymywania umów, kto pożyczka obowiązany jest oddać. Wierzycielowi, jeżeli dłużnik w terminie dobrowolnie nie płaci, przysługuje prawo poszukiwania swej należności przy pomocy sądów.

Brak wśród rolników poczucia odpowiedzialności i konieczności terminowego spłacania zobowiązań, wynikających z zawartych układów konwersyjnych, spowodować może pozbawienia prawa korzystania z ulg.

PP. Prezesów Kolek Rolniczych i Sołtysów proszę o zakomunikowanie powyższego zainteresowanym.

(—) Witold Prus-Głowacki
przewodniczący P. U. R. Śrem.

